

PostNord  
Rosersberg

Gled Pinn 2026



2026-04-01

Registratur

Socialnämnden i Stockholms  
Stad

Ordf + Ledamöter

105 35 STOCKHOLM

STOCKHOLMS STAD  
Kommunstyrelsen  
Registratur

Ink. 2026-04-02

Dnr: \_\_\_\_\_

Till: \_\_\_\_\_

POSTNORD

2026 -04- 09

Dnr.....  
Registraturet

260401

I dag uppskattas att mellan 5–10 procent av alla barn i Sverige står utan kontakt med sina nära anhöriga, framför allt mor- och farföräldrar. För många av dessa barn handlar det inte om ett eget val, utan om beslut och begränsningar som görs av vuxna i deras omgivning.

Anknytningen till mor- och farföräldrar är viktig eftersom den ger barnet ett större och mer stabilt känslomässigt nätverk. Far- och morföräldrar kan erbjuda trygghet, kontinuitet och en annan sorts närvaro än föräldrar — ofta mer tid, mer tålamod och en livserfarenhet som skapar balans och lugn. De är dessutom en direkt länk till barnets identitet, historia och rötter: berättelser om släkten, traditioner, bakgrund, likheter och olikheter som hjälper barnet att förstå vem det är.

När barn mister denna kontakt förlorar de också viktiga skyddsfaktorer. Ett begränsat nätverk innebär ökad sårbarhet — färre vuxna som kan se, stötta och fånga upp signaler om att ett barn far illa. I familjer där relationer redan är ansträngda eller där konflikter förekommer kan frånvaron av ett bredare nätverk göra barnets situation ännu mer utsatt.

För en del barn innebär avskärmningen från sina nära anhöriga dessutom att deras relationer kontrolleras och begränsas av andra. Att hindra ett barn från att ha kontakt med viktiga personer i sitt liv innebär en form av psykisk påverkan och kontroll som kan skada barnets trygghet, självkänsla och känsla av sammanhang. Den typen av isolering kan bli en form av psykisk misshandel, där barnet berövas möjligheten att bygga naturliga, stödjande relationer i sitt eget nätverk.

Sverige står nu inför införandet av en lag om psykiskt våld. När denna lagstiftning träder i kraft behöver den också omfatta situationer där barn utsätts för kontroll, isolering och begränsningar i sina relationer — även när det gäller deras kontakt med mor- och farföräldrar eller andra betydelsefulla vuxna. Perspektivet måste finnas med när lagen tillämpas.

Det åligger både politiker och hela samhället att arbeta för att barn ska få träffa sina anhöriga. Dessa relationer är inte en bonus — de är barnens resurser, deras trygghet och deras rättigheter. När barn växer upp utan släktband förlorar de inte bara en del av sin historia, utan även möjligheten att föra den vidare. Och när denna avskärmning fortsätter generation efter generation växer ett samhälle fram där barn blir alltmer ensamma, utan det naturliga nätverk som tidigare gav stöd, sammanhang och identitet.

Barn behöver fler trygga vuxna omkring sig — inte färre. Det är vårt ansvar att se till att de får det.

MUH

Anna & Per Johansson